

VETERAN

VOJNE ZA SLOVENIJO

1

Glasilo Združenja veteranov vojne za Slovenijo
maj 1996

Izdajatelj:

Predsedstvo Združenja veteranov
vojne za Slovenijo

Odgovorni urednik:

Renato Zorko

Naslov uredništva:

Rojčeva ulica 16, 1110 LJUBLJANA
E-mail: Drago.Bitenc@guest.arnes.si

Telefon: 061 441-784

Fax: 061 442-688, 0608-61-682

Žiro račun:

50103-678-0098871

Cena izvida:

170,00 SIT

1,00 ECU

Devizni Račun:

900-27020-11466002

NLB d.d., Trg Republike 2,
1000 Ljubljana

Grafična priprava:

UNIVOX GA, Kočevje

Tisk:

KVM-GRAFIKA, Ribnica

Fotografija na naslovnici :

Ustanovni zbor Združenja veteranov
vojne za Slovenijo, Cankarjev dom v
Ljubljani, 10.10.1993

Na podlagi mnenja Urada vlade za
informiranje številka 23/138-758/96-
12 z dne 03.04.1996 je javno glasilo
Veteran vojne za Slovenijo, vpisano v
evidenco javnih glasil pod zaporedno
številko 1344, proizvod informativne-
ga značaja iz 13. točke tarifne
številke 3 tarife prometnega davka,
po kateri se plačuje davek od
prometa proizvodov po stopnji 5 %.

**Nepodpisanih prispevkov ne
bomo objavljali, člani lahko
namesto imena in priimka
navedejo svojo člansko
evidenčno številko, v kolikor ne
želijo biti imenovani. Prispevke
nam po možnosti pošljite na
disketah 3,5" v urejevalniku
besedil Word for Windows 6.00
(EE), diskete Vam bomo vrnilo,
prav tako bomo vrnilo fotografije
za objavo.**

Vsebina

Kakšno naj bo glasilo	4
Anketa poslanskim skupinam Državnega zbora Republike Slovenije	5
Predlog zakona o dopolnitvah zakona o vojnih veteranih prva obravnava	6
ZVVS od ustanovitve naprej	10
Zloženka Posavskega muzeja Brežice	8

Beseda urednika:

Ko homo SEBI v sebi priznali, da ni
minilo, temveč da JE bilo, da živi v
nas samih in vre z vso silo na površje,
peče in boli, da zmanjkuje moči in
volje; bomo dosegli priznanje tistih,
za katere ne obstajamo ... ne kot
ljudje ... ne kot vojaki ... ne kot
VETERANI.

Prav zato pozdravljeni ob prebiranju
glasila, ki naj bi popisal veteranovo
"tabulo rasso" s spomini, pripisal tudi
prijateljski stik resnice z dejstvi in
obudil spomin na tiste, ki so padli ...
Ob tem pa nam boste prav gotovo
tudi VI stali ob strani s svojimi
prispevki, razmišljanji, ocenami,
kritikami ip. ...

Ker ... v prevladi tisočeriht hotenj in
želja smo pozabili na vse vrednote, ki
so nas jih učili dedki in babice,
matere in očetje, pozabili le za hip in
jih prebudili v vojni, ki je bila
drugačna, moderna, ostrejša, hitrejša
in predvsem RESNIČNA ...

Naša PRAVICA in DOLŽNOST je
pokazati RESNICO, podprto z
dejstvi, ki jih nobena politična sila,
stranka ali posameznik ne more
zbrisati ...

Veteranski pozdrav - urednik!

BOJ - ZMAGA - SVOBODA

Bil je čas vojne.

Bil je čas življenja in smrti.

Bil je čas, ko nas je domovina potrebovala.

Bil je čas, ko smo se za domovino in narod bojevali.

"Pet let zmagovalci in samostojni" smo zapisali v našem letošnjem geslu, kar nas opozarja, da čas hitro in neustavljivo beži. V tem nepovratljivem obdobju smo bili enotni, povezani in odločni ob ideji svobode, samostojnosti in demokracije naše domovine.

Uspehe in dosežke bo sodila zgodovina, nam pa ostaja spomin na čas, ki nam je bil usojen. Neizpodbitna resnica je: URESNIČILJ SMO STOLETNI SEN SLOVENSKEGA NARODA - SAMOSTOJNOST.

Vojna je kruta za vsakega posameznika, skupino, narod ali državo, ponuja samo dve možnosti: živeti ali umreti. Ko preživiš, ostanejo posledice, travme, razočaranje, pa tudi upanje v boljši in pravičnejši jutri. Tudi zato gledamo z zaupanjem v jutrišnji dan.

Zdaj "govorijo", da vojne ni bilo.

Zdaj "govorijo", da je vse bilo samoumevno.

Zdaj "govorijo", da je bilo prekratko.

Zdaj zdaj bodo "govorili", da nas preprosto ni bilo.

Vendar - mi smo, kakršni smo, takšni smo bili v obdobju 1990 - 91 in takšni smo v naši organizaciji sedaj: nestrankski, nepolitični in neobremenjeni s preteklostjo.

Hočemo in imamo NAŠO organizacijo - pošteno mislečih do domovine in naroda. Zahtevamo pa priznanje in to je status VETERANA.

Usoda našega naroda je bila v naših skupnih rokah in obrnili smo jo v svojo korist, usoda nas, veteranov, je v naših rokah, zato bo naša organizacija takšna, kot jo bomo ustvarili. Preprosto povedano:

Smo bili tedaj.

Smo bili vojaki.

Smo bili junaki.

Smo postali zmagovalci.

SPOŠTOVANI

Letos praznujemo peto obletnico VOJNE ZA SAMOSTOJNO SLOVENIJO, zaznamujemo tretjo obletnico delovanja naše organizacije in drugo obletnico enakopravnega članstva v SVETOVNI VETERANSKI FEDERACIJI, v katero je včlanjenih 27 milijonov veteranov vsega sveta.

To pomeni, da smo člani številnega veteranskega avditorija, ki je veliko doživel in preživel ter zagotavlja vsaj spoštovanje dosežkov za blaginjo svojega naroda. Morda bi lahko v tem obdobju od ustanovitve naše organizacije naredili še veliko več, vendar trdim, da smo naredili zelo veliko in vse kar smo naredili, smo naredili s srcem in brez redno zaposlenih, toda profesionalno. Preživeli smo tudi to obdobje in začinjamo novo obdobje skromno, vendar zavestno in odgovorno s profesionalizacijo dveh dolžnosti v našem združenju. Zagotovo bomo dosegli še večji uspeh. Tudi to glasilo našega združenja označuje prehod v boljše in uspešnejše obdobje - obdobje dokončne organiziranosti, delovanja in obveščenosti, zato mu zaželimo srečen in uspešen razvoj.

Spoštovane veteranke in veterani!
Iskrene čestitke ob 5. OBLETNICI
VOJNE ZA SAMOSTOJNO
SLOVENIJO.

Glavni zbor ZVVS 17.05.1996, kulturni dom Španskih borcev. Foto B. Toič

Hvala vam za vaš prispevek v osamosvojitvenih procesih Republike Slovenije. Hvala vam za vaš vložen trud v delovanje NAŠE ORGANIZACIJE. Naj končam z verzom pesnika Simona Gregorčiča (O zbogom, ti planinski raj!).

Tu rod je moj, tu moj je kraj,
tu živel bi rad vekomaj,
ni kraja mi krasnejšega,
ni ljudstva mi milejšega.

Srečko LIŠJAK
predsednik ZVVS

KAKŠNO NAJ BO GLASILO ?

Spoštovani člani ZVVS!

Na raznih srečanjih in v pogovorih se je izkazovala potreba po boljšem medsebojnem informiranju. Celu na sejah predsedstva ZVVS je mogoče opaziti, da posamezni člani niso dovolj seznanjeni z aktualno problematiko, dosedanjimi nalogami, ki so bile opravljene ter pomembnejšimi zadevami, ki se načrtujejo za v prihodnje. Potreba po lastnem glasilu, ki naj bi predstavljalo povezovalno med člani, obstoji že od vsega začetka. Menimo, da je po treh letih delovanja združenja dozorel čas, ko lahko firmiramo svoj medij (glasilo). Nedvomno smo si v dosedanjem času pridobili potrebne izkušnje in spoznanja, ki jih na začetku nismo imeli. Skupaj z vami smo ustvarili pogoje za delo na sedežu ZVVS v Ljubljani, kjer smo pridobili potrebno opremo, ki nam omogoča dokaj učinkovito delo, in ki predstavlja tudi podlago za delo v posameznih pokrajinah in območjih.

Stike s posameznimi člani smo imeli pretežno preko telefona, pisem in seveda tudi neposrednih srečanj, ki so najbolj zaželeni. Slednje je sicer težavnejše, saj nas bo kmalu 10.000, vendar pa je s pomočjo internega glasila mogoče prispevati, da se med seboj bolje spoznamo, sodelujemo, skratka, da postanemo prijatelji, ki

nas veže duh veteranstva, borcev za mir ter seveda članov in pripadnikov organizaciji, ki ji pripada vse pomembnejša vloga v državi Sloveniji. Ker smo tudi člani Svetovne federacije veteranov, pa je naš glas mogoče slišati tudi v 27 milijonski družini vojnih veteranov vsega sveta.

KAKO NAJ IZGLEDA GLASILO, KAKŠNA NAJ BO NJEGOVA VSEBINA?

Nesmiselno bi bilo oblikovati formo, ki bi bila predpisana po obliki in vsebini. To, da je glasilo naše pomeni, da imamo vsi možnost sodelovati pri oblikovanju prispevkov ter za vse člane pomembnih vsebin. Na sedežu ZVVS imamo že veliko vaših pisem, kjer ste nam opisovali svoje doživljanje vojne za Slovenijo, kar je zanimivo tudi za ostale člane.

Glasilo "Veteran vojne za Slovenijo" ima svojo simboliko v tem, da poudarja smiselni pomen poslanstva, ki ga razumemo pod imenom veteran. Izlaza individualnost, ki pomeni določeno simboliko v tem, da je vsakdo od nas, ki smo neposredno sodelovali in dali svoj prispevek v procesu osamosvojitve Slovenije, člen v verigi, brez katerega bi težje dosegli želeni cilj. In ne nazadnje nas združujeta in povezuje. Dimenzije glasila naj bi bil 22x30 cm (kot za revije) in na začetku dvobarvne z mogoče barvnim ovitkom. Poleg znaka ZVVS naj bi bil vsakokrat na naslovnici tudi znak WVF (Svetovne federacije veteranov), Znak ZVVS naj bi bil poleg označene strani, datuma in številke izdaje na vsaki strani glasila.

Ker pa zopet ni dobro, da je branja preveč, se moramo omejiti na pet do šest stalnih rubrik in sicer:

PREDSTAVITEV DEJAVNOSTI ORGANOV ZVVS

V tem delu naj bi se objavljale najbolj aktualne informacije dela

predsedstva ZVVS. Člane bi obveščali o pomembnih odločitvah in sklepih iz zapisnikov posameznih sej. V tem delu naj bi bilo predstavljeno tudi mednarodno sodelovanje, sodelovanje z organi in organizacijami na ravni države, sprejeti dogovori, programi...

PREDSTAVITEV DEJAVNOSTI V POKRAJINAH

V tej rubriki naj bi se pisalo o delu ZVVS na ravni pokrajin in območij. Seveda odvisno od prispevkov ni nujno, da bi se vedno povzemale informacije o vseh 13 pokrajinah v vsaki izdaji. Nedvomno pa je pomembno, da smo seznanjeni, kaj se dogaja v posameznih pokrajinskih in območnih odborih, saj se tako lahko pridobivajo nove izkušnje in spoznanja, ki bi jih izkoristili pri svojem delu.

PISMA BRALCEV

V tej rubriki naj bi člani imeli možnost objavljati svoje prispevke o lastnem videnju in vlogi v vojni za Slovenijo. S tem naj bi se odprla možnost, da se objavijo prispevki o dogodkih iz leta 1989, 1990 in 1991, ki do sedaj še niso bili objavljeni, z namenom, da se z njimi seznanijo širša javnost, da ne zatonejo v pozabo. Po možnosti naj bi bili prispevki objavljeni tudi s fotografijo. Predlagamo pa, da naj bi vsak članek bil opremljen tudi s fotografijo avtorja. Zavedamo se, da bodo nekateri prispevki tudi polemični, kar pa ne sme pomeniti, da bi se zaradi tega med seboj prepirali. Tudi resnica včasih boli, vendar pa se pri vsem tem zavedamo, da smo prestali neko obdobje, ki je bilo zelo kritično za našo nadaljnjo usodo. Spoznali smo strah, srd, sovraštvo, prijateljstvo, veselje in žalost v drugačni luči, kot ga doživljamo vsakodnevno. Zato se tudi o teh zadevah sedaj pogovarjamo drugače, z večjim razumevanjem kot bi se sicer. Nedvomno pa ne bomo objavljali žaljivih in dvomljivih prispevkov za katere se oceni, da

nimajo namena prikazovanja zgodovinske resnice, temveč medsebojnega obračunavanja, o čemer bi se dotični lahko pogovorili ob skodelici kave.

Na podlagi konkretnih vsebin ter splošnosti posameznih dogodkov naj bi se organizirale tribune, pogovori v obliki okroglih miz.

OBJAVE 1

V tej rubriki naj bi se objavljale vse zadeve, ki bi jih člani želeli predstaviti članom:

- iskanje pomoči, dela, zaposlitve...
- nudenje pomoči, dela, zaposlitve...
- izmenjava možnosti počitničevanja (morje, planine, toplice...)
- objavljanje reklamnih oglasov
- spoznanje, kjer je mogoče kupiti posamezne izdelke ali pa koristiti usluge pod ugodnejšimi pogoji na podlagi članske izkaznice
- zbirateljstvo in nasploh hobiji, s katerimi se ukvarjajo člani, ki bi v svoj krog želeli povabiti tudi druge.

V primeru, da bi avtor objave ne želel biti imenovan z imenom in priimkom, je mogoče navesti, objaviti samo številko članske izkaznice, na podlagi katere se lahko identificira člana.

OBJAVE 2

V tem delu naj bi se objavljali vsi pomembni dogodki iz koledarja prireditve na vseh ravneh. Vsa srečanja, prireditve, ki se organizirajo, imajo namen vključevanja čim večjega števila članov, kamor naj bi se povabila tudi člani iz drugih krajev, ki se želijo neposredno udeležiti posamezne prireditve ali dogodka.

Menimo, da smo s tem podali osnovno obliko in izgled našega glasila. Prosimo vas, da nam posredujete vse vaše predloge za morebitno dopolnitev, spremembe predvidenih rubrik. Brez vas in vašega sodelovanja ne moremo uspeti. Iz zasnove je razviden tudi moto glasila: "člani članom". Ker še nimamo oblikovanega uredništva, vas ob tej priliki prosimo, da vsi, ki bi želeli neposredno sodelovati pri njegovem delu to sporočite na sedež ZVVS v Ljubljano. Za začetek si predstavljamo, da bi poleg glavnega in odgovornega urednika imeli še po

enega urednika za posamezno rubriko in tajnika (-co) uredništva. Ker nam tehnične možnosti dopuščajo, tudi ni nujno, da so sodelavci iz Ljubljane. Potrebno je le, da obvladajo znanje računalništva Microsoft Word, da radi pišejo in imajo veselje do dela na tem področju.

Finančna konstrukcija glasila je odvisna od možnosti, ali bomo v stanju zagotoviti potrebna finančna sredstva. Koliko iz proračuna, koliko

iz sponzorstva in kolikšna bi naj bila na koncu cena posameznega izvoda. Naša želja je, da bi na začetku glasilo izhajalo trimesečno in kasneje, ko bodo jasnejši pogoji, vsak mesec. Glasilo "Veteran vojne za Slovenijo" naj bi prihajalo po pošti na dom, na naslov vsakega našega člana. Cena naj bi bila vključena v letno članarino.

Bojan Potočnik
podpredsednik

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE VSEM POSLANSKIM SKUPINAM- PREDSTAVNIKOM POLITIČNIH STRANK, KI SO ZASTOPANE V DRŽAVNEM ZBORU

Spoštovanil

Glede na to, da se nahajamo v predvolilnem obdobju, menimo, da je za naše delovanje zelo pomembno, kako posamezne politične stranke gledajo na obdobje novejših zgodovine Slovenije, še posebno na proces osamosvajanja in nadaljnje graditve državnosti, ki naj bi državo Slovenijo popeljala v stanje enakopravnih srednjeevropskih držav in zagotoviti človeka vrednega življenja v samostojni Sloveniji.

Zaradi tega vas prosimo, da nam v okviru vaših predvolilnih aktivnosti in načrtovanih programov odgovorite na naslednja vprašanja:

1. Kakšno je vaše stališče oziroma mnenje o obdobju 1989 do 1991?
2. Kako ocenjujete vojno za Slovenijo?
3. Kaj menite o Maneverski strukturi narodne zaščite in njeni vlogi v vojni za Slovenijo?
4. Kakšno je vaše mnenje o veteranski zakonodaji?
5. Kako ocenjujete napore ZVVS pri uveljavljanju zakonskih opredelitev, da se status veterana zagotovi vsem tistim, ki so na kakršenkoli način AKTIVNO sodelovali v osamosvojitvenih procesih Republike Slovenije od 17.05.1990 do 26.10.1991. Pri tem posebno izpostavljamo:

- pripadnike MSNZ (organizatorji so že vključeni)
 - prostovoljce organov za notranje zadeve in TO
 - delavce upravnih organov za obrambo.
6. Kaj menite o funkciji in vlogi delovanja Združenja veteranov vojne za Slovenijo v prihodnje?

To je nekaj vprašanj, na katere bi želeli dobiti vaš cenjeni odgovor. Vaše stališče nam bo v veliko pomoč pri zagotavljanju ustreznega delovanja in potrebne skrbi za naše člane, ki so nedvomno dali izjemen prispevek v obdobju pred in seveda v vojni za Slovenijo. To nam prizna tudi Svetovna federacija veteranov, ki nas je konec leta 1994 sprejela v polno-pravno članstvo.

V Združenju veteranov vojne za Slovenijo je trenutno včlanjenih nekaj manj kot 10 tisoč članov. Združenje ima nevladni in nepolitični značaj, vendar pa so naši člani lahko tudi člani političnih strank. Zato menimo, da je tudi iz tega stališča vaše mnenje o postavljenih vprašanjih izjemnega pomena.

S spoštovanjem!

Srečko LISJAK
PREDSEDNIK

PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O VOJNIH VETERANIH PRVA OBRAVNAVA

DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE ODBOR
ZA ZDRAVSTVO, DELO, DRUŽINO
IN SOCIALNO POLITIKO
Gospod Štefan Kociper, predsednik

Gospod dr. Vladimir Topler,
podpredsednik DZ

ZADEVA: PREDLOG ZAKONA O
DOPOLNITVAH ZAKONA O VOJNIH
VETERANIH - PRVA OBRAVNAVA
(ZVV-A)št. 545-01/93-1/5, EPA 1298)

ZVEZA: SEJA ODBORA DNE 12.03.1996

Spoštovani!

Združenje veteranov vojne za Slovenijo je prejelo mnenje Vlade Republike Slovenije (na dosedanjih dveh sejah Odbora za zdravstvo, delo, družino in socialno politiko predloga zakona ni bilo mogoče obravnavati, ker Vlada RS ni pripravila mnenja - predlog zakona je bil vložen že 15.11.1995) k predlogu zakona o dopolnitvah zakona o vojnih veteranih - skrajšani postopek.

Ker gre za svojevrsten pristop Vlade RS pri reševanju vprašanj, ki so v interesu članov našega Združenja in to v letu, ki je za nas jubilejno (pet

let od razglasitve in ubranitve samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije - prvič v zgodovini slovenskega naroda), želimo v pisni obliki seznaniti dejavnike odločanja kot tudi širšo slovensko javnost z našimi pogledi glede sedanjih neustreznih rešitev v Zakonu o vojnih veteranih, ki je prišel veljati s 01.01.1996. V kolikor ni urejeno vprašanje statusa v tem zakonu, ni mogoče uveljavljati upravičen iz zakona o vojnih invalidih oziroma zakona o žrtvah vojnega nasilja.

Združenje veteranov vojne za Slovenijo je na podlagi izraženih interesov svojega članstva (organizatorjev in izvajalcev manevrske strukture narodne zaščite, pripadnikov TO, organov za notranje zadeve, delavcev upravnih organov za obrambo, pripadnikov narodne zaščite, pripadnikov civilne zaščite, pripadnikov enot za zveze republike in občin, pripadnikov varnostno obveščevalnih služb in prostovoljcev) skozi celoten za konodajni postopek opozarjalo na neustreznost določenih rešitev, predvsem pa na tiste, ki so v nasprotju z ustavnim načelom enakosti pred zakonom, žal neuspešno. V drugem branju je Državni zbor izglasoval predlagane amandmaje, ki bi lahko ustrezno reševali status veteranov zadnje vojne, v tretjem branju pa je bila politična odločitev poslanec drugačna. Tudi Državni svet ni izglasoval veta, čeprav so se nekateri državni svetniki strinjali, da sedanje rešitve za izvajalce obrambnih in varnostnih nalog v zadnji vojni niso ustrezne.

Poslušali smo nasvete, ter pripravili predlog dopolnitev zakona o vojnih veteranih, ki jih je v zakonski obliki vložil dr. Vladimir Topler, podpredsednik DZ. Predlagan je bil sprejem zakona po skrajšanem

postopku v dobri veri, da bi ustrezne spremembe pričele veljati sočasno z že sprejetim zakonom o vojnih veteranih, posledično tudi z ostalima dvema "vojnim zakonoma". Ponovno poudarjamo, da kot Združenje ne zasledujemo cilja "Vsak član bo veteran!" Mnogo naših članov se zaveda, da jim zakonsko nikoli ne bo omogočena pridobitev statusa vojnega veterana. Ne družijo nas sla po medaljah in privilegijih, temveč ohranitev spomina na dogodke iz let 1990 in 1991 ter skupen cilj, doseči družbeno priznanje za dan prispevek v osamosvojitvenem procesu.

Prejeto mnenje Vlade RS k predlogu zakona o dopolnitvah zakona o vojnih veteranih nas navaja k razmišljanju, da Vlada nima namena pristopiti k reševanju vprašanja ureditve ustreznega statusa tistih posameznik in posameznikov, ki so bistveno doprinesli k nastanku in ohranitvi te države. Sklicevanje na izpolnjevanje zakonske ter vojaške dolžnosti v primeru uspešne odvrnitve vojaške agresije je blago rečeno posmeh vsemu dogajanju v letih 1990 in 1991. Sklicevanje na pravne okvire in cilje zakona, ki ga je Vlada predlagala sama, ne vzdrži argumentirane kritike, na kar bomo opozorili v nadaljevanju.

Sprašujemo se, kdo je ustvarjal materialno tehnične pogoje za enote, ki jih je kasneje država, ki se je žele razglasiti, po črki zakona vpoklicala k izvrševanju vojaške dolžnosti? Kdo je usposabljal vojaške in policijske enote, ki so se uspešno postavile po robu številčno močnejšemu nasprotniku, mar res samo uradne institucije države, ki je bila napadena en dan po svoji razglasitvi? Zakaj so se aktivnosti Manevrske strukture narodne zaščite izvajale konspirativno in oboroženo, če pa je vse skupaj potekalo v skladu z zakonoda-

jo Republike Slovenije, kot trdi Vlada RS v svojem mnenju? Ali lahko Vlada RS res zahteva in na podlagi česa, da so za namen in vsebino aktivnosti Manevrške strukture narodne zaščite vedeli samo organizatorji narodne zaščite? Mar Vlada tako očitno podcenjuje tiste posameznice in posameznike, ki so več kot leto dni s svojo aktivnostjo ogrozili tako sebe kot svoje najbližje?

Želeli bi zvedeti tudi mnenje Vlade Republike Slovenije o tem, ali je res obstajala vojaška dolžnost, zakonska dolžnost oziroma državljanska dolžnost za tiste posameznike in njihove družine, ki so na prošnje pripadnikov MSNZ, TO in Policije od leta 1990 do 25.06.1991 na svojih domovih skrivali orožje, strelivo, eksplozivna sredstva, vojaško tehniko, celo helikopter? Tem istim posameznikom sedanja zakonska ureditev ne daje nikakršnega statusa. So bili takrat zaradi svoje domoljubnosti samo neizmerno naivni, da so se spustili v tveganje za ceno lastnih življenj?

V postopku obravnave sedaj veljavnega zakona je bilo v obrazložitvah Vlade navedeno, da je kriterij za pridobitev veteranskega statusa povečana nevarnost za življenje in zdravje, ne pa vojaška in zakonska dolžnost, izvajana v neposredni vojni ali vojaški agresiji, kot je to mogoče razbrati iz omenjanega mnenja. Vlada govori o neupravičeni in nepotrebnii širitvi kategorij vojnih veteranov zadrje vojne iz načelnih razlogov. Za koga so lahko ti razlogi načelni, če se v istem zakonu uporabljajo vsaj trije različni kriteriji (pridobljene veteranske pravice na podlagi 18. člena Ustavnega zakona - obdobje I. in II. Svetovne vojne, izjema od osnovnega principa - organizacija TIGR ter sklicevanje na obdobje obojnih spopadov z JLA za veterane zadrje osamosvojitvene vojne). Ne gre za širitev temveč za opredelitev očitno namerno izpuščenih kategorij veteranov, ki so po vseh normah in principih civiliziranega sveta upravičeni do minimalne zakonske zaščite, zagotovo pa morajo biti deležni posebnega varstva v smislu

50. člena Ustave Republike Slovenije. Se lahko v smislu ustavnega načela enakosti pred zakonom v istem zakonu različne kategorije vojnih veteranov obravnava na različnih osnovah?

Dejstvo, da Ministrstvo za obrambo in Ministrstvo za notranje zadeve kot vladna resorja "obvladujeta" večino takratnih neposrednih izvajalcev priprav na obrambnem in varnostnem področju preko delovno pravnih razmerij še ne pomeni, da bodo "svobodni" izvajalci priprav in neposrednih obrambnih aktivnosti v letih 1990 in 1991 dopustili, da se bo o najtežjih trenutkih njihovega življenja pisala neka nova zgodovina, ki načrtno zmanjšuje in poskuša minimalizirati aktivnosti udeleženk in udeležencev tako priprav kot samega vojaškega odpora zoper JLA.

Iz dosedaj zbranih podatkov so bile nesporno pomembne in odločilne poteze takratnih vodilnih mož slovenske novo nastajajoče državnosti, brez katerih tudi izvajalci ne bi mogli storiti tistega, kar so storili. S temi možmi mislimo takratnega predsednika predsedstva RS, predsednika Skupščine Republike Slovenije, predsednika Vlade, republiškega sekretarja za obrambo in republiškega sekretarja za notranje zadeve. Dejanska izvedba priprav pa je bila potisnjena v kaos in neodločenost, ki je vladala na političnem in obrambno varnostnem področju (razen pri najodgovornejših državnikih in nosilcih MSNZ tistega časa). Izvedba priprav je bila plod dela požrtvovalnih posameznik in posameznikov, ki so o večini svojih aktivnosti morali sprejemati odločitve SAMI. Seveda pri tem ne gre pozabiti tudi izredne vloge republiške koordinacije, brez katere si uspešnega obojženega odpora ni mogoče predstavljati.

Ne moremo pa pristajati na teze, ki so jih do sedaj relativno uspešno ponujali tako javnosti kot dejavnikom odločanja posamezniki, ki si želijo s tem ali oprati svojo neodločnost in nasprotovanje obojženemu odporu zoper morebitno agresijo JLA ali pa krojiti resnico o dogajanjih v letih

1990 in 1991 zaradi lastnih trenutnih in bodočih interesov. Pa naj gre za demagoške izjave o enormnih stroških in povečanju državnega proračuna zaradi veteranov zadrje vojne (čeprav bodo obveze nastopje šele čez 15 let), operetni vojni, o vojni s "premalo žrtvami in vojne škode" in vprašanjih ali je to sploh bila vojna, ali pa je prisotno kar preveč očitno dokazovanje, da za nekatere veterane vojno stanje predstavlja časovni okvir, za druge pa ne, odvisno od števila, vrste ipd. Dnevno lahko beremo in slišimo o junaštvih in zaslugah mnogih politikov in državnih uslužbencev, ki bi si radi pripisali osamosvojitvev in njeno ubranitev samo sebi.

Tuje veteranske organizacije s Svetovno veteransko federacijo na čelu kot tudi tuji vojaški strokovnjaki nam priznavajo uspešno izveden pripravljavni del kot tudi odločne vojaške ukrepe, ki so dosegli svoj cilj in ne ogrozili narodovega obstoja, lastna država pa v zelo okrnjenem obsegu. Naj omenimo samo medalje Manevrške strukture narodne zaščite, ki jih je podelil predsednik Republike - v zakonu o odlikovanjih jih ni zaslediti.

Najbolj boleče pa je spoznanje, da je v tem času in prostoru še vedno merilo uspešne in "prave" vojne količina prelite krvi in človeškega trpljenja. Mar se res ne zavedamo vsi skupaj, da je bila ravno preprečitev ubijanja, posiljevanja in nesmiselnih civilnih žrtev ob relativno nizkem številu padlih in ranjenih, dejanski uspeh obrambnih in varnostnih struktur, ki so delovale predvsem v pripravljavnem obdobju?

V mnenju Vlade RS se omenjata dva akta, ki ju je izdalo Ministrstvo za obrambo in na podlagi katerih so upravni organi, pristojni za obrambo v letu 1992 začeli vpisovati udeležbo v vojni v vojaške knjižice. S tem so nastale konkretne posledice glede odločanja o materialnih pravicah posameznikov, saj sedanjii zakon določa obdobje od 26.06. do 18.07.1991, na podlagi navedenih popisov pa se je vpisovalo obdobje od 27.06. do 07.07.1991. S tem se je

prikrajšalo posameznike in se postavlja pod vprašaj zakonitost in legitimnost tovrstnega akta državnega organa, ki nima niti narave podzakonskega predpisa niti ni bil javno objavljen. Po splošnih pravnih načelih se lahko o pravicah posameznikov odloča le na podlagi zakonskih pooblastil. Sklicevanje na sklep Predsedstva o začetku in koncu agresije ne more biti zakonska podlaga za izdajo akta, ki je v naprej določil, komu bo priznan veteranski status in za koliko časa, saj zakon o vojnih veteranih takrat še ni obstajal. Sprašujemo se, ali potem sploh potrebujemo zakone, če je pa že vse v naprej določeno kar z dopisi?

I. PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O VOJNIH VETERANIH

Glede predloga zakona o dopolnitvi zakona o vojnih veteranih predlagamo, da tako matični odbor kot tudi poslanci podprejo predlagano besedilo zakona, ki ga je vložil dr. Vladimir Topler s popravkom, da se v prvem odstavku predlaganega člena nadomesti beseda "pripadniki" z "delavci" upravnih organov za obrambo ter doda "člani republiške koordinacije in delavci organov za notranje zadeve".

II. NOVI PREDLOGI

II.A

Zaradi utemeljenih pripomb zainteresiranih in konsistentnosti zakona, upoštevajoč mnenje Vlade (zakon je v rednem postopku, zato je mogoče predlagati spremembe na celotno besedilo), je potrebno spremeniti besedilo 1. člena zakona tako, da se glasi:

*** Vojni veterani so državljani Republike Slovenije, ki je v vojni na ozemlju Republike Slovenije, v oboroženih formacijah antifašističnih gibanj in v pripravah zoper vojaško agresijo ali v vojaški agresiji na Republiko Slovenijo opravljal vojaške, obrambne ali varnostne naloge na podlagi vojaške ali**

službene dolžnosti kot tudi državljani Republike Slovenije, ki je navedene naloge opravljal na podlagi odločitev pristojnega organa ali poveljstva.

Za vojnega veterana je šteti tudi državljana Republike Slovenije, ki je bil po pričetku vojne ali vojaške agresije odpeljan v ujetništvo, v kolikor mu je bila odvzeta prostost pri opravljanju nalog, navedenih v prejšnjem členu.

Vojni veterani se lahko v skladu z zakonom združujejo v društva, združenja in zveze vojnih veteranov. Društvom vojnih veteranov lahko pristojno ministrstvo podeli status društva, ki deluje v javnem interesu ob smiselni uporabi določb 2., 3. in 4. odstavka 1. člena Zakona o vojnih invalidih."

Obrazložitev:

Iz mnenja Vlade RS izhaja, da je status vojnega veterana vezan na izpolnjevanje vojaške dolžnosti ali opravljanja varnostnih nalog, oboje vezano na neposredno vključenost v oborožen odpor v vojnem stanju oziroma za čas vojaške agresije. 1. člen zakona dodaja še en pogoj, ki ga Vlada Republike Slovenije ne omenja in sicer, da so se te aktivnosti izvajale za obrambo Republike Slovenije in za nikogar drugega (Zaradi očitnega nasprotja že obstoječih določb zakona s 1. členom, je potrebno istega spremeniti tako, kot je predlagano.

Združevanje veteranov pomeni poleg ohranjanja spomina na usodne trenutke zgodovine slovenskega naroda in razvijanja domoljubja tudi aktiven mirovni proces, saj so veterani kateregakoli obdobja neizmeren vir izkušenj na obrambnem kot tudi civilnem področju. Zaradi navedenega so upravičeni do posebne družbene pozornosti, ki se odraža tudi v dodelitvi statusa društva, ki deluje v javnem interesu. Veteranske organizacije lahko za svoje člane konkretno zbirajo gradiva ter pomagajo svojim članom uveljavljati pravice na podlagi veteranske

zakonodaje, s tem pa bistveno razbremenijo državne organe vsaj v pripravljalni fazi postopkov. V primeru, da predlagana sprememba ne bo sprejeta, bo potrebno (s sprožitvijo pobude za začetek postopka pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije) črtati naslednje določbe sedaj veljavnega zakona:

- 2. alineja 2. člena; ker 1. člen sedaj veljavnega zakona ne določa vojnih ujetnikov za vojne veterane, šteti jih je mogoče le za žrtve vojnega nasilja;
- 5. alineja 2. člena; v navedenem primeru ni izpolnjen pogoj iz 1. člena "za obrambo Republike Slovenije";
- 3. člen v celoti. Od septembra leta 1927 do 06.04.1941 na ozemlju Krajevine Jugoslavije na podlagi splošno znanih podatkov NI BILO VOJNEGA STANJA. Mogoče je upoštevati le obdobje od 06.04.1941 do 13.06.1941.

Poleg navedenega bo potrebno ugotoviti s sprožitvijo ustreznih postopkov, ali vsi tisti, ki so navedeni v 3. in 4. alineji 2. člena izpolnjujejo pogoje, ki jih navaja Vlada RS.

II.B

V 2. členu se doda nov zadnji odstavek:

" Status vojnega veterana se dokazuje pred pristojnim organom 1. stopnje na podlagi javnih listin oziroma drugih dokaznih sredstev, ki jih določa Zakon o splošnem upravnem postopku."

Obrazložitev:

Vsi vojni veterani iz zadnje vojne nimajo listin (tako kot ostali), zato je potrebno upravičencem omogočiti, da uveljavijo svoje pravice z ustaljenimi načini dokazovanja svojega statusa.

II.C

V 6. členu se prva dva odstavka črtata.

Obrazložitev:

Določitev 50. let življenjske starosti

kot pogoja za pridobitev minimalnih socialnih in varstvenih pravic pri vojnih veteranih zadnje vojne ni ustrežna. Mar mladi ljudje ne morejo oboleti za psihosomatskimi motnjami, ki so posledica stresov dogajanj v letih 1990 in 1991? Mar ne obstajajo invalidi iz zadnje vojne? Mar mladi ne umirajo in za seboj puščajo nepreskrbljene družine in starše različnega socialnega statusa, ki pa jim ne gredo enake oprave, kot tistim, ki so prekoračili 50. leto življenjske starosti? S tovrstnimi fiskalnimi ukrepi je mogoče uravnati nacionalne pokojnine, nikakor pa ne upravičenj kategorije vojnih veteranov, ki zaslužijo posebno varstvo. Gre za očitno fraudulozno določbo, ki skuša pod pretvezo, da velja ta določba za vse vojne veterane enako, prikriti več kot očitno dejstvo, da je naprejena zoper interese in legitimna upravičenja zgolj vojnih veteranov zadnje vojne, saj je povprečna starost vojnih veteranov iz let 1990 in 1991

35 let. Navedena določba ne samo, da je diskriminatorna in žaljiva, temveč je po svoji vsebini v nasprotju z ustavnim načelom enakosti pred zakonom.

Spoštovane poslanke in poslanci, članstvo Združenja veteranov vojne za Slovenijo (sedaj nas je uradno včlanjenih okrog 9.000) pričakuje Vašo podporo pri ureditvi ustreznega statusa v letošnjem letu, ki je za nas in za Vas jubilejno. Tudi iz strokovnega mnenja sekretariata za zakonodajo Državnega zbora Republike Slovenije je razvidno, da gre za politično odločitev, ki ne bo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

Z vsem spoštovanjem!

Drago Bitenc, dipl. iur.
GENERALNI SEKRETAR
PRESEDSTVA ZVVS

V vednost:

**PRESEDNIK REPUBLIKE
SLOVENIJE**

gospod Milan Kučan

DRŽAVNI SVET

gospod dr. Ivan Kristan

**VSEM VODJEM POSLANSKIH
SKUPIN V DRŽAVNEM ZBORU**

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

predsednik gospod dr. Janez
Drnovšek

**MINISTRSTVO ZA DELO,
DRUŽINO IN SOCIALNE
ZADEVE**

gospod Janko S. Staušek, državni
sekretar

**ZVEZA ZDRUŽENJ BORCEV IN
UDELEŽENCEV NOB**

gospod Ivan Dolničar, predsednik

ZDRUŽENJE SEVER

gospod Davorin Bratuš, predsednik

ZVVS OD USTANOVITVE NAPREJ

Vsako organizacijo, ki nastaja, opredeljuje določen čas in družbeno okolje, ki tako ali drugače vpliva na dinamiko in vsebino njenega nastanka ter razvoja. Nastanek in še danes trajajoči razvoj Združenja veteranov vojne za Slovenijo pa je nekaj posebnega. Ideje o druženju vseh udeleženc in udeležencev priprav in kasnejše vojne za Slovenijo so se pojavile že v letu 1992 v različnih sredinih in seveda z različnimi motivi.

Posamezniki, ki so v okviru tajnega in izredno nevarnega projekta Manevske strukture narodne zaščite (ilegalno delovanje zoper pravni red SFRJ) odtujevali orožje in vojaško opremo, spremljali tiste transporte orožja, zbirali in dostavljali obveščevalne podatke, doma skrivali orožje in drug vojaški material, hranili evidence vojaških obveznikov, v negotovosti in pričakovanju dogodkov stiskali puške v obkoljenih vojašnicah ali pa tisti, ki so z vso odločnostjo in borbenim žarom uporabili razpoložljivo orožje za obrambo pred močnejšim agresorjem, so spontano začutili potrebo po druženju s sovrstniki, pojasnjevanju in izmenjavi informacij o dogodkih, ki so se takrat vrstili z neizmerljivo hitrostjo. Šele po dveh letih se je začela prebujati zavest, da tisto, kar je bilo

storjeno, pomeni nekaj velikega in da ne gre zgolj za izvrševanje vojaške dolžnosti. Nekateri nikoli niso bili in nikoli ne bodo vojaki, pa je bil njihov prispevek neizmeren. Resnici na ljubo je potrebno zapisati, da so se v tistem času vse pogosteje začele javno izražati ideje, ki so skušale dogodke iz leta 1990 in 1991 minimalizirati ter uspešno ubraniti referendumske odločitve ter ustavne razglasitve samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije pripisati sekundarnim dejavnikom ali celo naključju. To se na žalost danes dogaja skoraj dnevno.

Spočetje ZVVS, v kolikor se lahko uporabi prisodoba za nastanek živega organizma, se je izvršilo v nedeljo, 06.06.1993 v gostilni Mrak v Ljubljani. Petorica prisotnih je začrtala temeljno idejo o ustanovitvi veteranske organizacije iz obdobja priprav in vojne za Slovenijo s ciljem obraniti avtentičen spomin na to ne ponovljivo dejanje v zgodovini slovenskega naroda da bodoče rodove. Osnovna zamisel organiziranosti je temeljila na organizaciji skem principu Manevske strukture narodne zaščite iz leta 1990 (teritorialna razdelitev Republike Slovenije na 13 pokrajin), v kateri naj bodo enako-

pravno zastopane vse strukture, ki so delovale v pripravah ali v vojni za Slovenijo.

Dne 02.07.1993 je bil sklican sestanek na iniciativo pripadnikov Ministrstva za obrambo v prostorih FDV -Katedre za obramboslovje, na katerem je bilo prisotnih 74 pripadnikov MSNZ iz Teritorialne obrambe in Organov za notranje zadeve ter drugih struktur. Na sestanku je bil izvoljen 5 članih iniciativni odbor pod vodstvom člana MSNZ iz ONZ z nalogo, da pripravi ustrezne dokumente, programska izhodišča ter kadrovske predloge za ustanovni zbor veteranske organizacije, ki bo združevala vse aktivne udeležence in udeležence priprav ali vojne za Slovenijo.

Dne 30.07.1993 so se sestali nosilci aktivnosti MSNZ v policiji ter se odločili, da ne bodo sodelovali v skupnem projektu, temveč prvotno ustanovili lastno organizacijo, nato pa se glede na voljo članstva kot kolektivni član pridružili Združenju veteranov vojne za Slovenijo. Delavcem organov za notranje zadeve (ONZ) so posredovali priporočilo, naj se ne vključujejo v ZVVS. Navkljub številnim poskusom preostalih članov iniciativnega odbora

iz vrst Ministrstva za obrambo, da bi se ustanovila ena organizacija iz enega obdobja, so bili le ti na koncu neuspešni. Inicijativni odbor je nadaljeval delo ter pripravil predlog statuta s tako imenovanim kolektivnim članstvom, ki bi omogočalo kasnejšo formalno priključitev kolegov iz ONZ po ustanovitvi njihove stanovske veteranske organizacije. Čakajoč do zadnjega na drugačno odločitev kolegov iz ONZ je bilo v statutu predvideno, da se izvli po en podpredsednik iz vrst ONZ in eden iz vrst TO. Podpredsednika naj bi vodila kolektivne članke (Veteransko enoto organizatorjev MSNZ pri MORIS in Sever).

Dne 10.10.1993 je bil v Cankarjevem domu v Ljubljani ustanovljen zbor Zdrženja veteranov vojne za Slovenijo, ki se ga je udeležilo tako število udeležencev in udeležencev vojne za Slovenijo, da vsi niso mogli priti v dvorano, kar je povzročilo ne malo negotovanja tistih, ki so morali ostati zunaj.

Organizacija je bila rojena! Za predsednika ZVVS je bil izvoljen Srečko Lisjak, za podpredsednika kot predsednika kolektivnega člana Veteranske enote organizatorjev Manevrske strukture narodne zaščite pri MORIS Anton Krkovič, za podpredsednika iz vrst ONZ Bojan Potočnik, za generalnega sekretarja predsedstva Marjan Fekonja, za predsednika Komisije za statutarna, finančna in organizacijska vprašanja Drago Bitenc, za predsednika Komisije za statusna in kadrovska vprašanja Rado Klisarič, za predsednika nadzornega odbora Janez Gradisnik in za predsednika častnega razsodišča Ladko Korošec. Izvoljeni so bili člani vseh komisij ter namestniki članov častnega razsodišča ter člani predsedstva. Za prve podpredsednike pokrajinskih odborov ter na druge pomembne funkcije so bili izvoljeni vsi pokrajinski načelniki Manevrske strukture narodne zaščite iz leta 1990.

V Novi Gorici so na Temeljnem sodišču dne 05.11.1993 naslednji ustanovni člani formalno overili svoje podpise na zahtevi za ustanovitev Zdrženja veteranov vojne za Slovenijo: Srečko Lisjak, Drago Bitenc, Peter Zupan, Štefan Semrov, Miha Butara, Rado Klisarič, Grahrijel Rijavec, Jože Prvinšek, Marjan Fekonja in Rafael Mokorel. Ministrstvo za notranje zadeve je ZVVS registriralo 1.10.1994.

17.maja 1994 je Glavni zbor ZVVS na

dan Zdrženja veteranov vojne za Slovenijo prvič po ustanovnem zboru zasedal v Cankarjevem domu ter sprejel nekaj izredno pomembnih odločitev. Sklenjeno je bilo, da ZVVS vloži prošnjo za sprejem v Svetovno veteransko federacijo s sedežem v Parizu, ustanovljena je bila sekcija V eteranske enote organizatorjev Manevrske strukture narodne zaščite, za podpredsednika je bil ponovno izvoljen Anton Krkovič, za generalnega sekretarja je bil zaradi odstopa prejšnjega izvoljen Drago Bitenc. Glavni zbor je sprejel usmeritve za sodelovanje z ostalimi veteranskimi organizacijami v Republiki Sloveniji.

Dne 28.05.1994 se je na povabilo ZZZ NOB in francoskega združenja A.R.A.C. udeležil proslave ob 50. obletnici izkrcanja zavezniških sil v Normandiji v mestu Dives-sur-Mer generalni sekretar predsedstva ZVVS Drago Bitenc, ki je dne 30.05. oddal na sedežu Svetovne veteranske federacije (SVF) v Parizu vso zahtevano dokumentacijo za sprejem v članstvo.

Dne 1.12.1994 je bilo ZVVS sprejeto v polnopravno članstvo Svetovne veteranske federacije! Slavnostnega dogodka sta se v Bordoju v Franciji, kjer je zasedala skupščina SVF, udeležila predsednik Srečko Lisjak in podpredsednik Bojan Potočnik. Na istem zasedanju sta bila izvoljena član (Tone Poljšak iz ZZZ NOB) in namestnik člana (Drago Bitenc-ZVVS) Sveta Svetovne veteranske federacije iz Republike Slovenije, ki je najvišji organ med dvema zasedanjima skupščine. S sprejemom v 27 milijonski svetovni veteranski kolektiv je bila priznana ZVVS mednarodna identiteta ne vladne veteranske organizacije. Ni odveč zapisati credo Svetovne veteranske federacije - aktivno delovanje za svetovni mir ter pomoč tistim, ki zaradi vojn in njihovih posledic trpijo fizične in psihične posledice.

Dne 17.05.1995 je predsednik Srečko Lisjak na Glavnem zboru v Kulturnem domu Španski borcev podelil prva priznanja ZVVS pravnim osebam in članom za njihov prispevek pri uveljavljanju organizacije. Bronasto plaketo ZVVS so prejeli Bogdan Ladinik, član predsedstva iz Koroške, Stanovanjsko podjetje Ljubljana in Uredništvo Slovenske vojske, srebrno plaketo ZVVS so prejeli Irena Oman, predsednica komisije za statutarna, finančna in organizacijska vprašanja, Bojan

Potočnik, podpredsednik in Ernest Breznikar, predsednik PO ZVVS Posavje, zlato plaketo so prejeli Drago Bitenc, generalni sekretar predsedstva, Ministrstvo za obrambo in ZZZ NOB. Slavnostno so bili podeljeni papiri vsem trinajstim pokrajinskim odborom ZVVS.

Od 4. 12. - 10. 12. 1995 je potekalo 54. zasedanje Sveta SFV v Maroku, kjer je bila tudi slavnostna obeležitev 50. letnice konca II. svetovne vojne in obstoja O. Na zasedanju je nadomestni član Drago Bitenc podal organom SFV pobudo, da vodstvo organizacije prouči način prenašanja bogatih izkušenj v aktivnih veteranskih

Dva generalna sekretarja: g. Serge Wourgaft, generalni sekretar svetovne veteranske zveze in Drago Bitenc generalni sekretar predsedstva ZVVS

prizadevanjih za mir in boljše pogoje za veterane in žrtve vojn na mlajše generacije. Vzpostavljani so bili tesnejši stiki z veteranskimi organizacijami iz Republike Hrvaške in predstavniki Bosne in Hercegovine.

Iz dosedanjih stikov in izmenjavi mnenj s predstavniki tujih veteranskih organizacij je mogoče s ponosom zaključiti samo eno - tujci, ki poznajo razmere v Evropi, nam izrekajo vse priznanje za odločnost in smelost, ki jo je David pokazal Goljatu za izredno nizko ceno življenj in trpljenja.

SE NADALJUJE

Drago Bitenc,
generalni sekretar predsedstva

ZLOŽENKA POSAVSKEGA MUZEJA BREŽICE

Posavski muzej Brežice je izdal zloženko z naslovom "Posavje v letu 91 - boji na jugovzhodni meji Slovenije", ki vsebuje, ob pregledni karti bojev v Posavju, tudi nekaj fotografij iz življenja in dela teritorialcev in Slovenske vojske.

V Posavju na območju 25. Občinskega štaba Teritorialne obrambe Brežice, so se boji začeli 27. junija ob 20. uri. Intervencijska enota TO Brežice se je v vasi Rigonice spopadla z mehaniziranim vodom 4. oklepne brigade iz Jastrebarskega. Teritorialci so agresorje kolono napadli s tromblonskimi minami, lažje so poškodovali dve vozili. V tem boju je bil ranjen teritorialec Robert Fink, padel pa je teritorialec Jernej Molan.

Pol ure kasneje so teritorialci izvedli minometrični napad na letališče JLA

Cerklje ob Krki, kjer je bilo okoli 1200 vojakov, 67 letal in 30 helikopterjev. Napad sta z desetimi minami izvedla dva minometna oddelka 228. čete za ognjeno podporo TO Krško. Tega in naslednjega dne je letališče zapustila večina letal in vsi helikopterji, dosežen uspeh pa je bil nad vsemi pričakovanji.

27. in 28. junija sta v boju na Medvodjeku, izven območja 25. Območnega štaba TO, sodelovali Protidiverzantska četa TO Krško in Protidiverzantski vod TO Brežice. Po boju na Medvodjeku se je samohodni mehanizirani divizion protizračne obrambe JLA začel umikati proti Zagrebu. V Krakovskem gozdu so ga teritorialci zaustavili in 2. julija ob 15^h tudi uničili, v napadu pa so sodelovale Četa za posebne namene TO Sevnica, Intervencijski vod in Skupina za protiklepní boj TO Krško

ter Protidiverzantski vod TO Brežice. Uspeh teritorialcev je bil popoln, izgube minimalne.

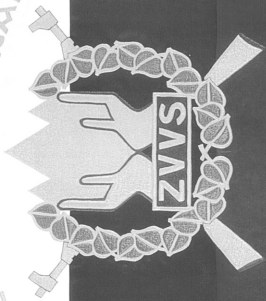
Obkoljeni koloni v Krakovskem gozdu je hotel na pomoč oklepne mehanizirani bataljon 4. oklepne brigade JLA iz Jastrebarskega, ki je imel več kot 30 oklepnih in spremeljalnih vozil. Na Prilipah ga je v dopoldanskih urah 2. julija zaustavil okrepljeni vod 110. jurišnega odreda TO Brežice. V boju je bilo večje število pripadnikov JLA ranjenih in mrtvih, uničena sta bila dva najmodernejša tanka T-84 in dva oklopna transporterja, enota v zasedi pa ni imela izgub.

S to akcijo so se zaključili boji v Posavju. Zadnji sovražnikov vojak je 25. oktobra 1991 ob 5. uri zapustil letališče Cerklje ob Krki oz. Posavje.

Po zapisu mag. Tomaža Teropičiča

ZDRUŽENJE VETERANOV

VOJNE ZA SLOVENIJO